

Dengang var det til min store forbløffelse gennemsyret af marxistiske undervisningsideer, og jeg kan på de artikler, der er trykt i Weekendavisen i dag, se, at den kultur, som Koldau står for, er milevidt fra den aktuelle undervisning på universitetet. Mit direkte råd er derfor: For din egen skyld, tag dit gode tøj og rejs til et sted, hvor dine kompetencer værdsættes. Du får ikke et ben til jorden i den kamp. Tiden er en anden på universitetet i dag, og de færdigheder, du repræsenterer, anses for »forældede«. Livet er for kort til umulige kampe.

Musikalsk deroute

Mikkel Vad og Nikolaj Strands, begge stud. mag. (Musikvidenskab), Københavns Universitet

Weekendavisen har den 17. juni givet udvidet spalteplass til Jeffrey Kurtzmans udfald mod humaniora, og som studerende ved Musikvidenskab, Københavns Universitet, vil vi ikke lade kritikken stå uimodsagt.

Vi anerkender ikke Kurtzmans simple opdeling mellem teori og empiri. Han giver ingen eksempler på den ikke-teoriladede empiri, han efterlyser, og som vi ser det, lader det sig heller ikke gøre.

Enhver videnskabelig tilgang må være netop et sammenspil mellem teori og empiri. Teori i en eller anden form er udgangspunktet for al tænkning, og intet empirisk materiale taler af sig selv. Selv når man studerer for eksempel en Beethoven-symfoni på dens tilsyneladende egne præmisser, vil man altid gøre det inden for en bestemt, for eksempel æstetisk, historisk eller analytisk forståelsesramme.

At kunsten kan og bør forstås æstetisk, og at den kan lære os noget, anerkender vi til fulde. Vi mener dog ikke, at dette er genreafhængigt eller forbeholdt,

hvad der traditionelt er blevet betragtet som højkultur. Vi mener heller ikke, at en kulturteoretisk tilgang til kunsten spærrer for denne æstetiske erfaring. At en kritisk stillingtagen til kunsten og dens rolle i samfundet skulle være det samme som en æstetisk delegitimering, er en fejlslutning og i hvert fald ikke noget, der kendetegner musikvidenskab, som vi kender den.

Vi deler heller ikke Kurtzmans forståelse af, hvad kunsten kan og skal, og vi mener faktisk, at han, hvis han udviste en større grad af teoretisk selvrefleksion, ville indse, hvordan hans egen position i højeste grad er farvet af en teoretisk forståelse af ideologisk og æstetisk karakter, som konstituerer hans påståede rene empiriske genstandsfelt.

Dette skal ikke forstås som et forsvar for status quo, hverken i forhold til vort eget fags eller humanioras faglighed eller til universitetets udvikling som institution, men vi mener, at Kurtzmans kritik rammer forkert på nogle afgørende punkter og derfor desværre forplumrer en ellers nødvendig debat.

Beklagelse

I Weekendavisen nr. 23 den 10. juni bragte vi en artikel om økonomers evne til at forudsige fremtiden. Et af eksemplerne var taget fra en artikel i *Berlingske* fra 2005, hvor OECD og økonom Jens Lundsgaard giver en vurdering af boligmarkedet.

Jens Lundsgaard oplyser, at det pågældende citat ikke dækkede hverken hans eller OECDs synspunkt, hvilket han i 2005 gjorde Berlingske opmærksom på. Citatet kan derfor heller ikke bruges til at vise, at Lundsgaard eller OECD vurderede forkert. Weekendavisen beklager derfor at have brugt citatet i denne sammenhæng.

Hans Mortensen